

Katru gadu jūlijā...

BUGGE 'N' FRIENDS

Line-up:

Bugge Wesseltoft (NO) - piano, rhodes, **Erik Truffaz** (FR) - trompete, **Ilhan Ersahin** (TUR) - saksofons, **Joaquin "Joe" Claussell** (USA) - Dj, **Marius Reksjø** (NO) - bass, **Andreas Bye** (NO) - bungas, **Eric Holm** (NO) - perkusijas

Ohsotrue.de/buggefriends

joaquinjoelaussell.com

Koncerts: 2015.gada 2.jūlijs, Rīgas Kongresu nams

Bugge Vesseltofts piedāvā savu jaunāko projektu – daudznacionālu zvaigžņu apvienību, kurus vieno melodiska nekaunība, maigas ritma sekcijas, elektroniskas perkusijas un lipīgas kompozīcijas, kuru autors ir pats Bugge Vesseltofts.

Sastāvā darbojas – piano meistars, producentis BUGGE WESSELTOFT; inovatīvais franču trompetists ERIK TRUFFAZ; Nublu club īpašnieks, turku saksofonists ILHAN ERSAHIN, amerikāņu producentis un dīdžejs JOAQUIN "JOE" CLAUSSELL un ritma sekcija no Norvēģijas – Marius Reksjo, Andreas Bye un Eric Holm. Pēc pirmā kopīgā koncerta 2011.gada Oslo džeza festivālā, projekta stāsts turpinās ar koncertiem Eiropā un Japānā.

Bugge Vesseltofts par projektu

Esmu lepns, ka man ir dota iespēja prezentēt šo lielisko draugu un varoņu sastāvu, ar kuriem man ir bijis tas gods muzicēt vairāku gadu garumā! Projekts "Bugge 'N' Friends" ideja ir prezentēt starptautisku mūziku, ko veido džeza un elektroniskās mūzikas apvienojums un dziļa cieņa vienam pret otra pasauli.

Kad 1996.gadā nodibināju "The New Conception of Jazz", man pavērās pavisam jauna pasaule. 90.gadu vidus bija tāda kā 60.gadu mini-versija – plaša atvērtība eksperimentiem dažādu žanru un mūzikas virzienu ietvaros. Tieši šajā laika posmā mana mūzika ievirzījās visinteresantākajos

elektroniskās un džeza mūzikas apvienojumos. Pirmais mūziķis, ko šajā radošo meklējumu ceļā sastapu, bija lieliskais franču trompetists Erik Truffaz. Mēs aptuveni vienlaicīgi bijām uzsākuši miksēt mūziku: viņš – Francijā, es – Norvēģijā. Tad mēs satikāmies, un 2000.gadā viņš pievienojās manai grupai kā viesmākslinieks kopīgā koncerttūrē.

Mana aizraušanās ar klubu mūziku sākās, kad apmeklēju klubus, lai klausītos tieši dīdžejus. Es sapratu, ka arī šajā sabiedrībā ir klausītāji, kuri nekautrējas izrādīt savu patiku pret mūziku – un dara to, dejojot un kustoties, nevis aplaudējot, kā tas ir džeza mūzikā, kad mūziķis izspēlē solo, un pie kā es biju pieradis. Tas, kā šie lieliskie un talantīgie dīdžeji ar mūzikas skaņdarbu palīdzību radīja nepārspējami dinamisku atmosfēru, aizgrāba mani! Viņu domāšanas veids atgādināja par 60.gadu beigām – Miles, Coltrane, Sun Ra.. tie bija gari skaņdarbi, kas kopā veidoja dinamiskus vilņus. Pēc sarunām ar viņiem es sapratu, ka esam līdzīgi – tā ir dziļi sakņota interese, atvērtība un izpratne par mūziku. Mūs vienoja interese par visu veidu mūziku – sākot no džeza līdz eksperimentālajai mūzikai. Visas šīs īpašības ieraudzīju, pirmo reizi dzīvajā izpildījumā dzirdot Joaquin Joe Claussell darbus ("Saturos Beyond Festival", Sapporo). Kas par fantastisku dīdžeju, es nodomāju. Viņš pret ierakstiem izturas kā pret perkusiju instrumentu – to redzot un dzirdot, es un citi klausītāji jukām prātā!

Būdams mūziķis, man ir tā veiksmē daudz ceļot pa pasauli, un tā es Stambulā satiku zviedru/turku/amerikāņu saksofonistu Ilhan Ersahin. Mums abiem bija līdzīga muzikālā pieredze – abiem pieder ierakstu kompānijas un abi vadām grupas (viņam – Nublu Records & Nublu Orchestra; man – Jazzland Recordings & New Conception of Jazz), abi fokusējāmies uz džeza un elektroniskās mūzikas miksēšanu.

Kad pēc vairākiem gadiem šiem mūziķiem piedāvāju pievienoties projektā „Bugge `n` Friends” – viņi visi piekrita! Un esmu viņiem par to pateicīgs. Mūsu pirmais koncerts notika Oslo džeza festivālā 2011.gadā. Tas bija jautri un radīja pozitīvu noskaņu gan mēģinājumos, gan koncertā.

Mūsu mūzika ir par to, ka mūziķi un klausītāji apvienojas un dalās savos radošajos spēkos ar mērķi radīt labu enerģiju.”

Jūti ritmu!

Intervija: Brīnišķīga mūzika no Norvēģijas

Tas ir džezs. Tā ir pasaules mūzika. Tā ir neoklasika. Dažbrīd pat roks. Tas ir norvēģu taustiņinstrumentālists un komponists Bugge Veseltofts (Bugge Wesseltoft), kurš kopā ar nu-jazz sfēras draugiem uzstāsies festivālā "Rīgas Ritmi" 2. jūlijā.

Mūsdienās tu esi viena no lielākajām zvaigznēm norvēģu džezā... Nu, es īsti nezinu. Tajā ir vairāki tiešām lieliski mūziķi.

Tu esi ļoti norvēģiskas ievirzes modernā džeza mākslinieks, taču tev patīk arī sadarboties ar ļaudīm no visas pasaules. Kas tev šobrīd ir aktuālāk – norvēģu *electro-jazz* lauciņš vai pasaules mūzika? Deviņdesmito gadu beigās man bija tā laime ceļot ar savu mūziku ārpus Norvēģijas. Tad es satiku daudzus fantastiskus mūziķus. Es devos uz Āziju, es devos uz Eiropas valstīm un tā tālāk. Visur bija fascinējoši mūziķi. Man šķiet lieliski paplašināt savu muzikālo horizontu ar mūziku no visas pasaules.

Tavs albums "OK World" ir lielisks piemērs tam, kā mūsdienās būtu jāizklausās modernam pasaules mūzikas albumam. Liels paldies! Tas bija mēģinājums sapludināt dažādus mūzikas stilus, ko spēlē dažādi mūziķi. Es devos uz Indiju, es devos uz Āfriku, es devos uz Libānu. Visur satiku lieliskus mūziķus un vēlējos iesaistīt viņus jaunajā projektā. Man tas ļoti patīk, taču tas ir nedaudz ārpus mana džeza lauciņa.

Un arī pēdējais albums – "Trialogue". Tā ir... brīnišķīga mūzika. Ir pat grūti pateikt, kas tas ir par stilu. Kā ar šo? Vai tas tev ir jauns virziens? Nu, liels paldies, man ir milzu prieks to dzirdēt! Šis ir tuvāk tam, ko daru pamatā. Es vienmēr esmu mēģinājis sajaukt džeza mūziku ar elektronisko mūziku, ar datoru radītajām skaņām. "Trialogue" ir tuvāk tam, kas es esmu. Tā ir sadarbība ar diviem citiem mūziķiem – lielisko klēpjatora mākslinieku Henriku Švarcu (*Henrik Schwarz*) no Berlīnes, kurš rada elektronisko mūziku, un brīnišķīgo Denu Berglundu (*Dan Berglund*), kurš ir basists grupā "e.s.t." ("Esbjörn Svensson Trio", ļoti populāra zviedru džeza grupa). Mēs strādājam kopā divus gadus un tas tiešām ir lielisks projekts.

Kā īsti ir ar džeza projektiem? Tie nav kā rokgrupas – tu ieraksti albumu, dodies tūrē, tad dari to pašu jau ar citu projektu. Tas mūziķim ir smagi vai viegli? Pirmos 10 līdz 15 gadus man bija grupa, kas saucās "The New Conception of Jazz". Taču dažādu iemeslu dēļ es šo projektu pārtraucu un kopš tā laika neesmu nodibinājis jaunu grupu. Joprojām strādāju sadarbību veidā. Pēc tik daudziem kopā ar vienu grupu nostrādātiem gadiem ir patīkami varēt strādāt ar dažādiem mūziķiem. Sākot no nākamā gada, kad būs "The New Conception of Jazz" 20 gadu jubileja, es gan mēģināšu atkal strādāt ar šo grupu. Redzēsim, kā tas beigsies.

Tās ir labas ziņas! Tikmēr parunājam par tavu projektu, ar kuru tu ieradīsies Rīgā. Tas saucas "Bugge 'N' Friends". Ko no tā gaidīt – vai

tā ir sava veida *electro-jazz* supergrupa? Šis sastāvs atkal jau ir radīts no dažādiem mūziķiem, kurus esmu saticis, ceļojot apkārt pasaulei. Piemēram, deviņdesmitajos sāku uzstāties Francijā. Tā bija pirmā valsts, uz kuru devos. Un tur es sadraudzējos ar Ēriku Trufā (*Erik Truffaz*). Kopš tā laika esam draugi un laiku pa laikam uzstājamies kopā. Tad ir lieliskais Ilhans Ersahins (*Ilhan Ersahin*) – viņš ir zviedrs, kurš dzīvo Ņujorkā un kuram ir klubs Turcijā. DJ Hoakins Klasēls (*Joaquin Claussell*) – pirmoreiz es viņu satiku Japānā pirms daudziem, daudziem gadiem un mēs apspriedām iespēju kaut ko paveikt kopā. Nezinu, vai tā ir supergrupa, bet tā ir draugu būšana. Es vēlējos sadarboties ar cilvēkiem, kurus patiešām apbrīnoju. Un maija beigās būs jauns albums, par ko esmu tiešām priecīgs. Tas tiešām izklausās lieliski! Mēs ieradīsimies Rīgā pāris nedēļu tūres ietvaros jūlijā. Pirmoreiz kopā spēlējām Oslo 2011. gadā.

Tad Rīgā spēlēsiet jaunā albuma programmu. Un tas saucas... Tas saucas "Bugge 'N' Friends". Tā būs sava veida promocijas tūre. Neesam devušies tūrē kopš uzstājamies Japānā, Brazīlijā un citās valstīs, tādēļ nevaram vien sagaidīt, kad atkal varēsim uzspēlēt kopā. Skaņa ir ļoti "grūvīga" (no vārda "groove"), diezgan līdzinās "The New Conception of Jazz". Tā ir no tās pašas "grūvs - satiek-džezu" sērijas.

Tu atgriezies festivālā "Rīgas Ritmi". Biji šeit jau 2006. gadā. Kādas ir atmiņas no tā laika? Man ļoti patika! Bija ļoti jauka atmosfēra, un es arī pasniedzu meistarklases jaunajiem mūziķiem. Bija ļoti labi dziedātāji. Parasti pilsētās, kurās uzstājos, uzturos neilgi, tādēļ priecājos atgriezties Rīgā, lai uzkavētos nedaudz ilgāk. Esmu bijis Latvijā vēl vienu reizi, bet ārpus Rīgas – pianisma festivālā pie jūras (Pianisma zvaigžņu festivālā Liepājā 2005. gadā). Rīga ir burvīga pilsēta, un es tiešām gaidu, kad varēšu tur pavadīt vēl dažas dienas.

Par izglītošanu runājot – tu pasniedz meistarklases studentiem, bet tev pašam nav akadēmiskas izglītības. Vai tajā ir pretruna? Nē. Daudzi cilvēki šajā džezā izglītībā kļūst ļoti līdzīgi. Ir labi gūt perspektīvu ārpus akadēmiskās vides. Dažas lietas, ko mācu meistarklasēs... Tas nav, kas tāds, par ko var kaut kur izlasīt. Tev to ir jāpiedzīvo muzikāli. Tas nav nekas tāds, ko var iemācīties bez prakses. Es strādāju ar tādām lietām, kā iespēles, džemošana (no vārda "jam") kopā grupā, kā domāt, kad tu spēlē un tamlīdzīgi. Šķiet, ka esmu diezgan labs šajā lauciņā.

To mēs varam dzirdēt albumos un koncertos ! Ko tad teikt jaunam mūziķim? Ja viņš vēlas doties uz akadēmisko skolu, tas ir slikti vai labi mūsdienu džezā? Varbūt labāk ir mācīties džezu pašam savā ceļā no "YouTube", no koncertiem, no ierakstiem? Es domāju, ka vislabākais veids ir mācīties, spēlējot koncertus. Nodibināt grupu un spēlēt tik daudz koncertus, cik vien iespējams. Es domāju, ka mākslinieka vērtība ir mākslas un tās patērētāju satikšanās brīžos. Viena lieta ir mēģināt istabā un cita – izpildīt kaut ko auditorijas priekšā un kopā ar to. Ir labi apzināties, ka tu vari spēlēt koncertus un nebaidīties no tā. Vēl viena ļoti svarīga lieta ir mēģināt spēlēt kopā ar mūziķiem, kuri ir labāki par tevi. Man ļoti paveicās, jo es spēlēju kopā ar Janu Garbareku (*Jan Garbarek*) un citiem ļoti

brīnišķīgiem mūziķiem, no kuriem es daudz ko iemācījos. Es domāju, ka tas ir ļoti svarīgi.

Ir mūziķi, kuri uzstājas "ieejot sevī", ar aizvērtām acīm un ir tādi, kuri cenšas piedalīties kopējā notikumā ar auditoriju un izveidot ballīti. Pie kura tipa pārsvarā esi pieskaitāms tu? Tas ir labs jautājums! Es domāju, ka esmu kaut kur pa vidu. Protams, tev ir jābūt kontaktā ar mūziku, ko tu centies radīt, bet ir arī jāņem vērā noķert esošā enerģija, kas eksistē konkrētajā mirklī. To ir jājūt. Man ir ļoti svarīgi izveidot dialogu ar tiem, kuri klausās. Ja tev izdodas radīt šo komunikāciju, tad ir daudz vieglāk spēlēt mūziku, jo tad ir notikusi saprašanās. Personīgi es domāju, ka dažreiz mūzika tiek uztverta pārāk teorētiski, kad cilvēki vienkārši uzkāpj uz skatuves un izpilda kaut ko, ko viņi gadu ir mēģinājuši. Tur nav komunikācijas un tas ir skumji. Man labākie brīži uz skatuves ir tie, kad šī komunikācija notiek, jo tā ir brīnišķīga sajūta.

Vai tas atkarīgs arī no mūzikas stila? Vai tev atšķiras attieksme pret auditoriju, vai nē? Nē, es domāju, ka tieši te ir tā lieta – tam nav nekāda sakara ar mūzikas stilu! Ikvienā mūzikas stilā tev ir jābūda dialogs vai komunikācija ar klausītāju. Tai ir jābūtu pamatlietai. Protams, mēs neizpildām lētu mūziku vai ko tamlīdzīgu, bet tev ir jāizpauž kaut kas, kam tu tici, un jādara tas tik skaidri, lai auditorija to var saprast un uz to reaģēt.

Cik nozīmīgi mūsdienās ir mūzikas ieraksti? Var spēlēt koncertus un teikt ardievas albumu ierakstīšanai. Jā, tas ir interesants jautājums, jo viss ļoti mainās. Man nav obligāti jāieraksta albumi. Jāatzīst, ka man patīk uzstāties, dzīvie koncerti ir mana vismīļākā lieta. Taču līdz šim albumu ierakstīšana bijusi nozīmīga lieta arī auditorijas iegūšanā. Tas bija svarīgi arī tad, ja centies dzīvot no mūzikas radīšanas. Taču tagad tas mainās. Ar albumu pārdošanu var nopelnīt maz. Varbūt, ka nākotne ir koncerti. Man tā nav problēma.

Bet tu esi arī izdevējs. Tev pieder "Jazzland" izdevniecība. Turēt rokās ierakstu un klausīties mūziku no fiziska formāta, nevis tikai straumējot to no "Spotify", joprojām ir mākslinieciska padarīšana. Man patīk abas lietas. Nezinu par "Spotify", man ir "WiMP" (augstas kvalitātes mūzikas straumēšanas serviss, kas radīts 2010. gadā Norvēģijā, mūsdienās pieejams Norvēģijā, Dānijā, Zviedrijā, Vācijā un Polijā). Man patīk, ka mūzika ir tik pieejama un, manuprāt, ir patiesi brīnišķīgi, ka jaunie cilvēki var kaut ko meklēt un momentā atrast. Bet biznesa ideja mūzikā, protams, mainās. Varbūt tā arī ir jābūt. Daudzi vēlas klausīties dziesmas, nevis albumus. Viss mainās, bet labā lieta ir tā, ka interese par mūziku visticamāk ir lielāka, kā jebkad.

Joprojām par "Jazzland". Kā tu izvēlies, kurus ierakstus izdot fiziskā formātā, ņemot vērā visu to, par ko nupat runājām? Ierasti tā ir kā ģimenes lieta. Tie ir cilvēki, kurus es pazīstu, cilvēki, kurus esmu saticis, un cilvēki, kuri man patīk muzikāli. Tik ļoti, ka vēlos ar viņiem kopā ierakstīt albumu. Mēs centīsimies to paplašināt, bet ir jābūt uzmanīgākam ar albuma izdošanu, jo tagad to pārdot ir daudz grūtāk. Normāli mums jāizvēlas mākslinieks, kurš ir simtprocentīgi ieinteresēts promotēt savu mūziku. Mums

ir daži jaunpieņacēji. Ir zviedru grupa "Isabel Sörling Farvel" vai vienkārši "Farvel". Viņi ir lieliski, tā ir tiešām laba mūzika. Tie bija mūsu pirmie zviedru mākslinieki. Mēs turpinām atrast cilvēkus, kuri vēlas smagi strādāt ar savu mūziku, un piedāvājam viņiem sadarbību. Es domāju, ka tas ir svarīgi, nedrīkst pārtraukt to darīt.

Tātad, ja kāds latviešu džeza mūziķis vēlas izdot ierakstu tavā leiblā, viņš vai viņa var iet tev klāt un teikt: "Sveiks, es esmu superīgs jaunais mūziķis, te ir mani demo ieraksti, varbūt vēlies izdot albumu?" Protams! Es to vienmēr paklausīšos! Neesmu saņēmis mūziku no Latvijas, bet šis un tas ir bijis no Lietuvas, Čehijas un citām Eiropas valstīm. Taču normāli mēs izdotu Norvēģijas mākslinieka ierakstu, jo tas ir daudz vienkāršāk. Mums ir jābūt kontaktam ar mūzikas industriju un tā tālāk. Ir grūti izdot CD. Un ir tik daudz CD! Katru nedēļu iznāk simtiem! Un tas ir tikai runājot par džezu.

Tad jau gaidīsim tevi ar jauno albumu un jauno programmu Rīgā! Protams! Mēs tiešām ļoti gaidām atgriešanos "Rīgas Ritmu" festivālā!